

Különös látogatóm volt a napokban. Aprócska, gyorsbeszédű, de akkurátus öregember. Azért jött, hogy megerősítsen bennünket: Csutinyé valóban nem boszorkány. És ezt a meggyőződést nem az újjából, de nem is a lapokból szopta, ő maga, személyesen járt utána a dolgoknak. Szóval: lenyomozta. Elment Ásotthalomra, körüljárta a vidéket, megnézte a tanyát, kikérdezgette az embereket. Még a főmagust is megkereste.

— Kicsik azok ahhoz! — mondta nagy nyomatékkal. Kicsik, és mind kotyel, higgye el nekem, Nyomukba sem léphet egy sem valami igazi boszorkánynak.

— És keserűen megtoldotta: — Sajnos... — Miért sajnálkozik ezen? — En lennék a legboldogabb, ha Csutinyé érténe valamit a bűbájosságához. Akkor levinnék rólam a nyavalyát, amit semmiféle professzor nem tudott eddig.

— De egy boszorkány érténe hozzá? — Azok mindenhez értenek! Azt csinálnak, amit akarnak. Elég, hogy ránézzenek emberre, állatra.

— Ebből bizony már aligha lesz valami...

— Majd látjuk... Elmegyek, körülzsgálom én most Zákányszéken is. Ott volt egy nagytudású boszorkányasszony, csak meghalt. Végighúzott egy rozsdás kést a beteg ló hátán, s kiszaladt az állatból a köszvény.

— Sokra megy egy halott bűbájossal! — Nem úgy van az! Ki kell nyomozni, kire hagyta az erejét. Akivel elsőnek fogott kezét, mikor halálát érezte... Azt kell megkeresni!

Jules történeteket mondott el régi, nagyhatalmú boszorkányokról, akik még az apját ijesztgették, de saját történeteket is mesélt. Vele esett, higgyem el — ha más mondaná, ő sem hinné.

Elhittém — így olcsóbb. De aztán megfaggyattam, mégis, miért éppen hozzánk jött ilyen boszorkánytémában.

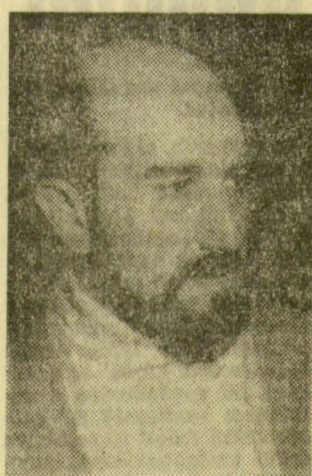
— Arra gondoltam, maguk nagy földet bejárnak, csak tudnak tán valahol egy igazi bűbájost! Ez kéne nekem, mert különben bennem marad a köszvény mindörökre...

Megígérttem nekik: ha értesüléssel leszünk, majd szólunk. Csak várjon türelmem!

Sz. S. I.

Oratórikus Tragédia

Beszélgetés Vámos Lászlóval

Évát. Tiszta lény, szép színpadi beszéde elegendő biztositék arra, hogy egy magasra ívelő karrier induljon el a Dóm téri színpadról...

A színpadkép és a szereposztás mellett sok újdonság lepi meg a nézőket az előadás „lebonyolítása” során is. Az idén nem csillog majd a Dóm kettős tornya közé függesztett istenszem: új megoldásként most a templomhomlokzat hatalmas kővirágának szírmal mögül tör elő egy erős reflektorsugár, isten jelképeként. Éppígy nem jelenik meg papír és léc alakjában az első és utolsó kép két életfája sem! A „földből” feltörő fénycsókák szimbolizálják ezeket az életfákat, s a bűnbeesés pillanatában e csókák egyikében fürdik meg Madách első emberpárja...

előtti ürrepüléskor a mai úrpilóták ruháihoz hasonló jelmezt fognak viselni a főszereplők...

— ...a főszereplők, akik közül csak az Adámot játszó Nagy Attila „maradt meg” a három, illetve négy évvel ezelőtti feljújítások színre vívói közül; Gábor Miklós szerepét az idén Sinkovits Imre veszi át, Éva szerepére pedig a csehszlovákiai Komarno magyar színházának egyik tagját, Thirring Violát szerződtették — mondja Vámos László. — Választásunk azért esett rá, mert véleményünk szerint a magyar nyelven a játékeret körülölelő, jelkéző színésznők közül ma ő testesíti meg a legjobban a Madách Imre által megírt

A „ régi” Tragédiából — amelyet minden, sokat bíralt túlzása ellenére is egy sikeres kísérletként vállalt Vámos László — tulajdonképpen csak a színpad előterében elhelyezett fatörzs marad meg. Ennek tövében ébred majd fel korszakról-korszakra, képről-képre Adám és Éva, hogy — Dávid Gyula kísérőzenéjének hangjainál — elinduljon újabb színpadi útjára a játékeret körülölelő, jelkéző csillagrendszer óarany fényében...

Akác László

A szőregiek bankja

Első az országban

Sokan ismerik Szőregben a takarékszövetkezetet kívülről is, belülről is. Híret még többen megismerik majd, hiszen elmúlt évi munkájáért most nyerte el az „1968. év legjobb takarékszövetkezete” kitüntető címet. Az országban az elsők közt is a legelső tehát a szőregi takarékszövetkezet. A kitüntetést pénteken délután adták át ünnepélyes keretek között.

ahogy a munkának is részese volt — Újszentiván, Tiszasziget, Rőszke, Gyálarét és Kükesháza is. Ezekben a községekben ugyanis kirendeltségeket tart fenn a szövetkezet.

— Könnyen bele lehetne pillantani a szövetkezet iratai közül a tagok pénztárcájába?

Még be sem fejezem a mondatot, már közbevágt Szilágyi Péterné:

— A betétek titkosak!

— De az talán nem titok, hogy miből lesz a pénz a környéken?

— Szőreg híres virágtermelő község, Rőszke paprikás falu, Tiszasziget pedig újbungonyából tesz szert jelentős jövedelemre. De beleszámítható a mi jó eredményünkbe az is, hogy jól működnek a termelőszövetkezetek. A zárszámadáskor kifizetett összegnek a fele rögtön visszatért hozzánk. Nem törlesztésképpen elsősorban, hanem betét formájában.

Érdekessége ennek a takarékszövetkezetnek, hogy tizenegy alkalmazottja közül mindössze egy a férfi. Az ünnep hangulata talán megengedi a tréfás kérdést is:

— Hogy lehet így biztosítani a titkosságot?

A tréfára komolyan válaszolnak. A titoktartás a hivatali kötelességek listáján az első helyen szerepel.

— Ha majdnem csupa nő vezet a szövetkezetet, lehetetlen, hogy külön nevet ne adtak volna már a férfiak.

Otthon is bankosok

— Adtak is — mondják kórusban, de hirtelen visszalepnék. Csak könyörgésre árulják el, hogy mit. Mint ha erre is kiterjedne a titoktartási kötelesség. — Úgy mondják, ez a szépasszonyok bankja.

Találó név. A pénztáros Szép Lajosné. Ma 111 ezer forint fordult meg a keze között.

— Aki egész nap pénzzel bábánk, az otthonit bizonyára az emberre hagyja.

— Ugyan kérem. Otthon mi ugyanolyan asszonyok vagyunk, mint a többiek. Otthon is mi kezeljük a pénzt.

Féltreve a tréfát, az ünnep komolyságához illően gratulálunk az ország első takarékszövetkezetének. A munka, ami ezt a szép eredményt hozta, mind a 3281 tag javát szolgálta.

H. D.

A bizalom születése

— 1958 augusztusában alakultunk. Eddigi eredményeink csúcspontjára visszatekintve is meg kell állapítanunk, hogy nehezen indultunk. Bizalmatlanok voltak először az emberek nagyon. Aki a pénzt megőrzésre átadja valakinek, szeretné biztonságban látni. Egy induló „falusi bank” éppen erre nem szolgálhat bizonyítékkal. Azt mondták az emberek: Posta eddig is volt, valószínű ezután is megmarad, oda viszzük inkább megtakarított pénzünket. Ezt a bizalmatlanságot kellett nekünk meggyőző szavakkal eloszlatnunk.

— Sikertől? — Néhány adat az elmúlt év végéről elég bizonyíték erre. Szövetkezetünknek 3281 tagja van. (Tíz évvel ezelőtt mindössze 160 volt!) Részlegyalapunk 330 ezer forint felett van. Betétállományunk 23 millió. Csak kamatra 1 millió 20 ezer forintot fizettünk ki. Év végi tiszta nyereségünk 275 ezer volt.

Öt kirendeltség

Ezt az eredményt azonban nem Szőreg érte el egyedül. Osztózik a dicsőségben —

ÉPÜLET MŰKÖMUNKÁK,
SÍRKERETEK,
SÍREMLÉKEK
kivitelezését vállalom. Hegedűs Gyula, Sándor u. 17. Telefon: 11-674.

1968-ban műszaki vizsgán megfellelt, üzemképes Opel Kapitán felújított, jó állapotban levő

GAZ SI-ES TEHERGÉPKOCSI ELADÓ.

Apr. 4. Cipész Kálmán, Szeged.

MOTOROSOK FIGYELEM!

Motorok, kerékpárok felújítását, műszaki vizsgára való előkészítését soronkívül vállalom. Juhász Mihály motorszakos mester, Szeged, Petőfi S. sgt. 68.

MOLNÁR KAROLY

A látható LÉGIÓ

5. EXPEDÍCIÓ MEXIKÓBA

Április 30 nevezetes nap a légiónál. Ilyenkor bárhol is van a legénység, akár a sivatagban, akár egy magányos támaszponton, akár a nyílt tengeren úszó csapatszálító hajón, mindenütt asztalhoz ültetik, menüt kap és utána négyesre boradagot.

Draa árát fizettek ezért a díszbedért a légiosok. Az előzmények III. Napóleon hódító terveire nyúlnak vissza. A nagyratörő francia császár 1862-ben arra törekedett, hogy Mexikóban katolikus államot hozzon létre, a protestáns Egyesült Államok egysúlyozására. III. Napóleon támogatta Miksa osztrák főherceg igényét az amerikai ország trónjára. A francia császár elképzelését környezete úgy állította be, mint a „XIX. század uralkodóinak legnagyobb gondolatát”. A hódító tervekkel szemben azonban a nemzeti felkelés alakult ki és a mexikóiak hevesen szembe álltak a betolakodókkal.

Mexikó felőrölte és elnyelte a francia csapatokat. Heves harcok alakultak ki. III. Napóleon arra törekedett, hogy a mexikói expedíció ügyének megnyerje a katonatiszteket, ezért gyors előléptetést ígért azoknak, akik a hadjáratban kitüntették magukat. Ekkor Sidi bel Abbeszben állomásozott a Légio két zászlóalja. A gyors előrehaladás lehetőségének híre Párizsból ide is eljutott. Az alakulat tisztjei nem ismerték a mexikói hadihelyzetet, ők csak a francia diplomata megtevesztő jelentéseiről hallottak.

— Vár bennünket a mexikói nép, bevonulásunk diadalmas lesz.

A könnyű kaland lehetősége és a távoli Mexikó mesés gazdagságáról, a külszíni ezüst- és aránybányáiról terjedő legendák csak növelték az idegen légio fiatal francia tisztjeinek harci kedvét. Szidi bel Abbeszből levelet írtak Párizsba a császárnak:

„Kérjük, hogy méltányolja kérésünket és a légio vezényeltesse Mexikóba.”

Akkoriban Szidi bel Abbeszben két légios zászlóalj állomásozott. A létszám 12—14 000 között változott. Az ezredes közülük válogatta ki a legjobb fizikai erőben levő katonákat. Egy hónapig tartott, amíg az expedíció hadseregét Jeanningros és tisztjei előkészítették a tengerentúlra.

1863 februárjában két nagy hajó, a Saint-Louis és Wagram kötött ki Mers el Kebir kikötőjében. Napokig tartott, amíg a löszert, az élelmiszert és az orvosságot felszállították a fedélzetre, 48 tiszt és 1432 katona kapott parancsot arra, hogy induljon Mexikóba.

Március 25-én az árbockosárban figyelő matróz felkiáltott:

— Föld, föld...

Mexikói tengerészek segítettek az alakulat partra szállását, akik a füstölgő szivart egy pilanatra sem vették ki a szájukból, pókékelve ilték csónakjukban. A legnagyobb kavarodás közbe sem mondták le a dohányzásról. Az örmestereket feldühítették az állandó szivarozó indián hajósok.

— Dobják el ezt a bűdös szivart — kiabált egy tizedes, mert kilövöm a szájukból.

A mexikóiak azonban nem vették ki a szivart a szájukból, hiába fenyegetőztek bármivel, vagy ígérgettek bármit a franciák. Amikor már a légiosok a csónakokkal a partra értek, előkerült a kikötőváros parancsnokságának tolmácsa, ő fordította le az állandóan szivarozó mexikóiak választát:

— Egy szünycsípés elegendő a sárgalázhoz... A sárgaláz pedig a halál. A szünycsók

azonban nem szeretik a füstöt. Ezért szivarral védekezünk ellenük.

Más meglepetések is vártak Vera Cruzban a légiosokra. A kikötő egyetlen molójánál sorakozott fel az alakulat, onnan indult be a városba. Az utcák szélesek, lovasút közlekedik rajtuk. A házak — egy-két emlesek. Tetejükön — és ez a második meglepetés — keselyűk üldögélnek. Ha valami enniválót, hulladékot, szemetet fedeznek fel az utcán, akkor leszálnak a kövezetre, járőkelők közé, és azonnal felszednek minden ehét.

A város közvetlen környékén kisebb-nagyobb tavak, mocsarak voltak, benőve sással és más vízinövényekkel. Az iszapban négy-öt méteres alagátorok. A mocsarak vizében a trópusi meleg hatására gyorsan bomláznak indulnak az állati és növényi eredetű anyagok. Rossz illatú gőzök terjednek a város peremén, és megfertőzik a levegőt. A legveszélyesebb a tavaszi időszak, ekkor általában szélsőséges az idő, tehát semmi sem üti le a mocsarak környékének forró levegőjét. Ilyenkor kezdődik Vera Cruzban a nagy sárgaláz-járvány, és megállíthatatlanul terjed, szedi áldozatait.

Forcy tábornok így biztatta a katonákat, mielőtt a légiosok karavánja elindult Vera Cruzból:

— Forró vidékeken haladtok majd keresztül, ahol talán több betegség, mint dicsőség vár rátok... Félvad emberek, meszticek, indiánok és mulattok akarják majd elállni utatokat, de a francia katonákat senki és semmi nem állíthatja meg...

Elindult a karaván Mexikó belseje felé. Sárgán villogó homokon, kopár tájakon. A füledt melegeben lassan haladtak előre. Sehol semmi árnyék. Néhol egy üres nádkunyhó, lakói elmenekültek. A rossz úton lassanként felbomlik, rendszertelenné válik a karaván. Az altisztek veszik át az ostort az ösvéreket hajtó mexikóiak kezéből, de ez sem segít. Az út rossz, az állatok csökönyösek, a szekerek csak dőcögnek.

(Folytatjuk.)